

*...Щасливий той, хто вчасно висловив
учителеві свою найщирішу вдячність
(Джалол Ікрамі)*

ПОГРІБНИЙ ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ – ЛЮДИНА З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

Олексій Олексійович народився 17 серпня 1950 року в селі Краснопіл, Фрунзівського району, Одеської області.

У 1972 році закінчив історичний факультет Львівського державного університету ім. І.Я. Франка (нині – Львівський національний університет імені Івана Франка), у 1978 році – юридичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. У 1972-1976 рр. працював заступником директора. Директором школи у Любашівському районі Одеської області.

З 1976 року працював в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова на посадах: заступника начальника навчального відділу, асистента, старшого викладача, доцента кафедри трудового, сільськогосподарського та природоохоронного права. У 1989-1992 рр. навчався у докторантурі Всесоюзного юридичного інституту (м. Москва). З 1992 р. по 1997 р. – доцент, професор, завідувач кафедри трудового, сільськогосподарського та природоохоронного права, декан факультету правосуддя і правової роботи у народному господарстві Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова.

З 1998 р. по 2003 р. – завідувач кафедри аграрного, земельного, екологічного права Одеської національної юридичної академії. У лютому 2003 р. прийнятий на службу до органів внутрішніх справ України на посаду проректора з наукової роботи – начальника науково-дослідного та редакційно-видавничого відділу Одеського юридичного інституту Харківського національного університету внутрішніх справ і йому присвоєно спеціальне звання полковника міліції. З вересня 2003 р. по жовтень 2005 р. – перший проректор цього Інституту. З 2005 р. по 2007 р. – перший проректор з навчальної та методичної роботи Харківського національного університету внутрішніх справ. З 2007 р. і до самої смерті працював головним вченим секретарем Національної академії правових наук України.

У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Правове регулювання оплати праці керівних працівників та спеціалістів колгоспів (на матеріалах колгоспів УРСР)» (спеціальність 12.00.06) в Московському державному університеті ім. М. В. Ломоносова, у 1992 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Правове регулювання діяльності селянських (фермерських) господарств в умовах ринку» (спеціальність 12.00.06) у Національній юридичній академії України. Вчене звання професора присвоєно у 1996 р. У 1993 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2004 р. – дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

Безцінним є внесок О. О. Погрібного у вітчизняну науку. За час своєї плідної наукової діяльності Олексій Олексійович підготував понад 20 кандидатів наук. Коло його наукових інтересів охоплювало аграрне, земельне, екологічне, природоресурсне, адміністративне і цивільне право. Він є автором 200 наукових та навчально-методичних праць, зокрема більш як 35 монографій, навчальних посібників та підручників. Серед яких: «Правовое регулирование деятельности крестьянских (фермерских) хозяйств в условиях рынка» (1992), «Селянські господарства і оренда: Організаційно-правові питання» (1992), «Агропромисловий комплекс: правові питання» (1992), «Настільна книга сільського господаря» (1993), «Нові форми сільськогосподарського виробництва. Організаційно-правові питання» (1994), «Право власності в споживчій кооперації» (1996), «Аграрне право України» (у співавт., 1996, 1999, 2004), «Аграрное право России» (у співавт., 1996, 1998, 2000), «Земельная недвижимость: сделки, правовое регулирование» (1997), «Екологічне право України» (2001), «Природоресурсне право України» (2005), «Земельний кодекс України: Коментар» (2002, 2003, 2006), «Земельне право України» (2001, 2002, 2003, 2008), «Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення» (2008), «Науково-практичний коментар Кодексу законів про працю України» (2008), «Науково-практичний коментар Митного кодексу України» (2008), «Правова система України: історія, стан та перспективи: У 5 т. Т. 4» (у співавт., 2008), «Науково-практичний коментар Лісового кодексу України» (2009) та ін.

О. О. Погрібний брав активну участь у законотворчій діяльності, зокрема, у розробці проектів законів України, насамперед «Про селянське (фермерське) господарство», Земельного кодексу України та багатьох інших. Був членом експертної ради ВАК України з юридичних наук, членом декількох спеціалізованих вчених рад.

Заслуги Олексія Олексійовича знайшли свою високу оцінку з боку держави та уряду. У 2003 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». У 2005 р. він нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, у 2010 р. – орденом «За заслуги» III ст. Двічі Олексій Олексійович ставав лауреатом Премії імені Ярослава Мудрого. У складі авторського колективу за видання багатотомної монографії «Правова система України: історія, стан та перспективи» його було відзначено найвищою науковою нагородою – Державною премією України в галузі науки і техніки.

25 травня 2011 року передчасно пішов із життя.

*Прилипка С. М.,
доктор юридичних наук, професор,
головний вчений секретар, академік
Національної академії правових наук України*